

До чого може призвести вседозволеність, або чому важливо інколи говорити «ні» своїм дітям?

*«Дитина, яка з малих років
не звикла до жодних відмов,
стане в майбутньому великим деспотом»*
(Р. Різитель, психолог)

«Так» і «ні» - це два дуже коротких, але дуже важливих слова у нашому житті. Визначальними коротке «так» або «ні» є і у здійсненні виховного процесу. І як нелегко інколи бути справедливим і зрозуміти, ЩО треба промовити у тій чи іншій ситуації.

Деякі батьки у своїй безмежній любові до дітей забувають про існування слова «ні», постійно потурають дитячим примхам, не розуміючи, що цим можуть сильно зіпсувати характер, а відтак і майбутнє свого чада (хоча мета, звісно, зовсім протилежна). Слово «ні» вчить дитину великої правди, допомагає зрозуміти, що в житті нас чекає багато труднощів і перешкод, а не лише суцільні задоволення. Саме перешкоди гартують наш дух, додають йому сили для подолання труднощів. Діти, які знають, що завжди можуть отримати те, чого їм заманеться, не почують відмови на будь-яке прохання, імовірно «отримають в подарунок» ще й такі риси характеру, як мінливість, примхливість, дратівливість.

Авторитетні психологи і педіатри стверджують в один голос: дитина, яка звикла дотримуватися певних правил знає, що не всього в цьому житті можна добитися словом «хочу», притупуванням ніжок чи істерикою, вона має більше шансів стати людиною, яка буде здатна долати життєві труднощі, не зламається при першій же невдачі.

«Той, хто ніколи не змагався з жодним «ні», ризикує, що його корабель розіб'ється об першу перешкоду» (П. Пелегріно).

Проте чомусь існує стереотип, що сказати «ні» - це образити, обділити, це обов'язково означає насварити. Навчіться говорити «ні» спокійно і лагідно, без роздратування і крику, як би це «неприродно» вам не здавалось. Адже Ви знаєте, що забороняєте не зі злості, це не є проявом поганого

настрою, а робите це свідомо, заради блага дитини. Кожне «ні» має бути обґрунтованим, висловленим у зрозумілій для дитини формі. Якщо Ви кажете «ні» необґрунтовано («Бо я так сказав(ла)!», «Ні» і крапка!)), то навчаєте не послуху, а деспотизму, чините насилля. Дитина має право розуміти, чому їй заборонено щось робити, щось мати і т.п. Тільки за такої умови формується усвідомлення, дитина розвивається.

Часто можна почути від батьків фразу «Хочемо, щоб нашій дитині нічого не бракувало, щоби мала все, в цьому і є сенс нашого життя». Так, це дійсно дуже благородна мета, але пам'ятайте: коли дамо своїй дитині все, чого вона тільки може забажати, то це може наштовхнути її на неправильне розуміння життя (ніби метою його є розваги і задоволення власних потреб). «В мене все є, а отже мені нічого непотрібно», - це друга сторона медалі. Відсутність прагнень, бажань, відсутність мрії стає причиною ліні, апатії, пасивності.